

ventes med Glæde, og at Reden gøres saa lun for dem som muligt, er det modsatte Tilfældet for de uægte fødte Børns Vedkommende. De er en hjemløs Slægt, i Vejen alle Vegne, og de Kaar, hvorunder de vokser op, svarer hertil: en glædesløs, kærlighedsløs Barndom. Her ligger et stort Problem, som paakræver en Løsning. Det er et meget stort Antal Børn, der aarlig fødes udenfor Ægteskab, Gennemsnitsprocenten for hele Landet ligger omkring 15; de udgør altsaa henvend $\frac{1}{7}$ af samtlige fødte Børn. Men der er Egne med langt højere Procent, ja, der er visse Kvarterer her i København, hvor næsten 45 pCt. eller næsten Halvdelen af Børnene fødes udenfor Ægteskab.

Det er let at forstaa, at dette Forhold er et stort baade moralsk og socialt Onde. Jeg skal anføre et Par Ting, som viser dette. For det første er Dødeligheden langt større for de uægte fødtes end for de ægte fødtes Vedkommende, Dernæst viser det sig, at de Kaar, hvorunder de uægte fødte Børn vokser op, medvirker til, at et forholdsvist stort Procenttal af dem bliver Forbrydere. En Dommer i Jylland har udtalt, at det næsten forbavtede ham, naar en af de almindelige Forbrydere kunde opgive, at hans Forældre havde været gifte. Samfundet kan ikke være tjent med, at der ikke, saa vidt det er muligt, raades Bod paa dette Forhold, der angaar mange Tusinde Børn. Jeg ved nok, at Forholdet ikke kan ændres til Bunds ved Politiforanstaltninger og lignende, dertil gaar Ondet for dybt. Men det forekommer mig, at vi, der med Glæde kan mindes vore gode og lyse Barndoms-hjem, bør gøre, hvad vi formaar, for at give disse hjemløse Børn taalelige Vilkaar her i Livet. Jeg venter, at Revisionen af Loven om Plejebørn skal bringe Forandring til det bedre. Det kan maaske blive dyrt for Staten og Kommunerne, men det er langt dyrere, at Børnene gaar til Bunds.

I Sammenhæng hermed vil jeg pege paa de mange Barnemord. Jeg skal tilføje, at jeg her egentlig ikke tænker paa det uhyggelige Tilfælde Fru Overby, hvor det viste sig, at det var muligt her i Danmark at dræbe 10—12 Børn, uden at de blev savnet, og uden at Forbrydelsen blev opdaget. Jeg tænker meget mere paa de Forbrydelser, Fosterfordrivelsér og Barnemord, som Gang paa Gang finder Sted rundt om i

Landet, og som kommer til vor Kundskab gennem Aviserne. Jeg har Grund til at mene, at der foruden de Tilfælde, Politiet opdager, foregaar et ikke ringe Antal Mord, som aldrig bliver opdaget. Jeg har en Gang for nogle Aar siden været Meddomsmand i en Barnemordssag, og Forhørene bekræftede, hvad jeg her har sagt. En ung Pige i Tyverne var anklaget for at have dræbt sit Barn; men under Forhørene oplyste hun, at hun tidligere, uden at det var blevet opdaget, havde dræbt endnu et af sine uægte fødte Børn. Men et skarpt Lys over Forholdene kastedes ved, at hun oplyste, at Tilskyndelsen til saaledes at dræbe sine Børn havde hun faaet derved, at hendes Moder paa sit Dødsleje havde fortalt hende, at hun, Moderen, selv havde dræbt et af sine Børn, og at det aldrig var blevet opdaget.

Der er talt og skrevet om, at vort Folk og Samfund var i sædelig og moralsk Forfald. Jeg skal ikke her udtale mig om, hvorvidt dette er rigtigt; men er det muligt at raade Bod paa nogle af de af mig her nævnte Forhold, som er en Kræftskadé, saa har Samfundet en Pligt dertil. Jeg skal tillade mig at pege paa en Vej, der maaske kunde bringe en Ændring. Jeg tænker paa Oprettelsen af et Fødehjem for disse ulykkelige stillede Mødre. I mange Tilfælde er Mødrene ganske unge Piger, undertiden nærmest store Børn, saa det er let at forstaa deres fortvivlede Sindstilstand ved Tanken om, at de skal føde. Ved saadanne Lejligheder er der ikke mange Døre, der er aabne for dem. Men hvis man oprettede et Fødehjem, et mindre Hjem i hver af de større Landsdele, var der dog et Sted, hvor disse unge hjælpeløse Mødre kunde gaa hen. Nu har de kun den Vej at gaa: at melde sig til Fattigvæsenet, og det er ingen let Vej. Der er for Tiden et saadant Fødehjem ved Aarhus, en Filial af Magdalenehjemmet, altsaa et privat Hjem. Jeg kunde tænke mig, hvis Regering og Rigsdag fandt, det var for dyrt, om Staten skulde drive et saadant Hjem — Statsdrift er jo altid dyrt —, at man saa traadte i Forbindelse med Magdalenehjemmet eller andre lignende Foreninger og ved at tilbyde et ret stort Tilskud fra Staten bevirkede, at der oprettedes flere saadanne Fødehjem, der kunde modtage de unge ugifte Mødre.